

VÁŽENÍ A MILÍ SPOLUOBČANÉ,

máme tu opět adventní čas. Vánoce jsou za dveřmi a já si uvědomuji, že tomu je rok, co jsem psal svůj první úvodník do Libáňských novin. Je skoro neuvěřitelné, jak ten čas letí, a tak bych se rád poohlédl za první čtvrtinou volebního období.

Uplynulý rok 2015 hodnotím jako velmi úspěšný. Podařilo se zrealizovat a dokončit veškeré investiční akce, které jsme si předsevzali. Mezi nejvýznamnější akce patří generální oprava střechy, zateplení, výměna oken a dveří, úprava vstupu včetně zabezpečení Základní školy v Libáni. Zde došlo také k neočekávaným finančním výdajům nad rámec rozpočtu díky upraveným podmínkám poskytovatele dotace v průběhu stavby, což se podařilo také úspěšně vyřešit. Dále se svým novým „kabátem“ – zateplením, výměnou oken a dveří pyšní lékařský a kulturní dům na náměstí.

Mezi další neméně důležité akce patří nová komunikace v ulici Pod Vinicí, oprava dalšího úseku hřbitovní zdi ve Zlivi. S plánovanou opravou hráze rybníka ve Zlivi bylo v rozpočtu pro tento rok počítáno především v místech, která se jevila jako havarijní. Vlivem letošního extrémně suchého roku hladina vody klesla tak, že se objevily další ukazatele velmi špatného stavu hráze. Toto se následně potvrdilo při samotné realizaci při odkrytí tělesa komunikace zhotovitelem. Z původních cca 25 m nakonec došlo téměř ke kompletní opravě hráze v délce cca 70 m. Bylo tedy nutné na tuto skutečnost reagovat a upravit rozpočet. Ve spolupráci s SÚS Kopidlno došlo k následné instalaci svodidel a opravy povrchu komunikace.

Finanční náklady zmíněných akcí představují částku **Kč 22.346.765,-**. Z dotačních titulů bylo úspěšně čerpáno celkem Kč 13.019.019,41.

Základní škola	Kč 12.173.731,-
Lékařský dům	Kč 2.943.158,-
Kulturní dům	Kč 5.238.876,-
Silnice Pod Vinicí	Kč 542.000,-
Hřbitovní zeď	Kč 402.000,-
Hráz rybníka Zliv	Kč 1.047.000,-

Samozřejmě nemohu opomenout celou řadu událostí, týkajících se sportovních, kulturních a společenských akcí v Libáni, Kozodírkách a Psinících, které jistě potěšily nejen děti, ale i dospělé. Všem, kteří se na těchto akcích podíleli, patří velké poděkování,

že se starají o kulturní i sportovní dění na území Libáně, a věřím, že i v příštím roce se máme v tomto směru na co těšit.

Přeji Vám klidné prožití vánočních svátků mezi vašimi nejbližšími, mnoho radosti, štěstí a pohody. Do roku 2016 Vám přeji mnoho zdraví, osobních i pracovních úspěchů.

Jaromír Přibyl, starosta města

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti

Pro vodu,
vzduch a přírodu

OKÉNKO MÍSTOSTAROSTY

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ!

Nebudu se v tomto čísle Libáňských novin zabývat minulostí a pokusím se nastínit Vám čtenářům alespoň to nejdůležitější, co nás z hlediska investic v následujícím období čeká. Nejdůležitějším a zároveň finančně nejnáročnějším úkolem bude dokončení zasíťování stavebních pozemků v ulici Českých bratří. Do srpna 2016 bude nutno realizovat nejen dešťovou a splaškovou kanalizaci, ale i plynofikaci a zpevněné plochy. Předběžně je pro tuto investici deponována v rozpočtu města částka bezmála deset milionů korun. Tento úkol musíme splnit nejen proto, že se na tom usneslo zastupitelstvo města, ale i proto, že vnímáme novou výstavbu rodinných domů jako velmi potřebnou. Doufejme, že se tímto krokem podaří motivovat ke koupi pozemků mladé lidi, jejichž děti budou navštěvovat naši mateřskou a základní školu a oni sami přispějí svojí prací k rozvoji našeho města.

Další neméně důležitou stavební aktivitou by mělo být zateplení a kompletní výměna oken naší mateřské školy a stejný rozsah prací by se měl týkat i hasičské zbrojnice v Libáni. Zatím předpokládáme, že by se tyto stavby měly spolufinancovat z dotačních prostředků tak, jako tomu bylo u objektů základní školy, zdravotního střediska a kulturního domu. Podání žádosti zatím zvažujeme, neboť poslední informace naznačují, že procento dotačních peněz by mělo být tentokrát podstatně nižší, než tomu bylo v minulosti. Budeme tedy situaci sledovat a popřípadě zvolíme takové řešení, na jehož konci se stane realizace výše uvedených staveb skutečností, a to i za podmínek, že některé z nich nebo jejich jednotlivé činnosti provedeme bez dotačních prostředků, popřípadě jejich realizaci rozložíme do dvou let.

V roce 2016 se budeme i nadále snažit plnit priority schválené zastupitelstvem na začátku volebního období. Řešíme tedy intenzivně i zpraco-

vání dokumentace a podání žádosti o dotační prostředky na stavbu chodníků v ulici Emlerova, Tyršova a Dukelská. Současně zvažujeme realizaci chodníku v obci Psinice od hřbitova k budově bývalého hostince.

V roce 2016 proběhne i dokončení kanalizační stoky v ulici Lindnerova a následně provedení přibližně 110 metrů nového chodníku, který k bezpečné procházce na místní hřbitov ještě chybí. Akce by měla být zahájena v dubnu a konec se předpokládá přibližně v červnu příštího roku.

Nejvíce úsilí je však třeba vynaložit na přípravu stavby kanalizace ve Psinicích a Křešicích s výtlakem na čistírnu odpadních vod v Libáni. Akce je plánována na rok 2017 a její rozpočet je zatím plánován ve výši třiceti milionů korun. Je třeba připravit projektové dokumentace a příslušná stavební povolení, neboť stavba bude náročná nejen z hlediska technického provedení, ale i z hlediska jednání se správními orgány včetně mnoha potřebných vyjádření. Na tuto stavbu rozpočet města rozhodně stačit nebude a bude tedy třeba sdružit prostředky s našimi, v tomto ohledu nejbližšími partnery – Vodohospodářskou a obchodní společností, a. s. Jičín, a Královéhradeckým krajem.

Z výše uvedeného je patrné, že si zastupitelstvo stanovilo nemalé úkoly. Jejich splnění bude vyžadovat vysoké pracovní nasazení všech zainteresovaných a současně předpokládá i nadstandardní pracovní vztahy v rámci kolektivu zaměstnanců městského úřadu.

Vážení a milí spoluobčané, věřím, že se zastupitelstvu podaří splnit v následujícím kalendářním roce vše, pro co se při schvalování rozpočtu rozhodne.

Vám všem si dovoluji popřát co nejkrásnější prožití vánočních svátků a do nového roku splnění všech Vašich přání.

Petr Soukup, místostarosta

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA

- schválení rozpočtových opatření č. 13–19 roku 2015 na straně příjmů a výdajů
- schválení opravy požárního vozidla LIAZ CAS 25 firmou Výroba a servis hasičské techniky z Havlíčkova Brodu za 181.560 Kč
- schválení prodeje obecních pozemků na stavbu rodinných domů v ulici Českých bratří parc. č. 1326/46 o výměře 996 m², parc. č. 1326/45 o výměře 1003 m², parc. č. 1326/25 o výměře 1219 m², parc. č. 1326/43 o výměře 1183 m² a parc. č. 1326/6 o výměře 1000 m² vše v katastrálním území Libáň za cenu 450 Kč/m²
- schválení nákupu pozemků pod částí budovy základní školy a školní jídelny od jednotlivých vlastníků parc. č. st. 67/2 o výměře 290 m², parc. č. st. 67/8 o výměře 150 m² a parc. č. st. 67/12 o výměře 525 m², vše v katastrálním území Libáň za celkovou cenu 344.852 Kč

- schválení podání žádosti o dotaci na akci: „Libáň – obecní úřad – úprava otopného zdroje“
- schválení zřízení sociálně aktivizační služby pro občany města Libáň za finanční podpory do maximální výše 100.000 Kč/kalendářní rok
- schválení přijetí dotace na akci: „Libáň – kanalizace Lindnerova ul.“ ve výši 400.000 Kč od Královéhradeckého kraje
- schválení dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo „Libáň – dokončení kanalizace“ s firmou STAVOKA Kosice, a. s., spočívající v úpravě rozsahu prací a kanalizace v ulici Lindnerova za částku 619.500 Kč + DPH s termínem realizace od 3/2016 do 6/2016
- schválení pronájmu části obecních pozemků parc. č. 219/1 a parc. č. 1486/1 v katastrálním území Libáň pro umístění mobilního domu o rozměrech 8,5 m x 3,7 m za celkovou částku 1.800 Kč/rok
- stanovení ceny za stavební parcely v lokalitě Českých bratří v Libáni, a to na 450 Kč + DPH
- schválení zadávací dokumentace – podklad pro podání nabídek uchazečů na akci: „Kanalizace pro 13 RD v ulici Českých bratří“
- schválení normativu pro vstup do místních komunikací a chodníků na území města Libáň
- schválení výzvy k podání nabídek na akci: „Územní plán města Libáň“
- schválení přijetí účelové neinvestiční dotace na financování výdajů jednotky Sboru dobrovolných hasičů Libáň ve výši 20.000 Kč vynaložených v roce 2015 a zároveň schválení uzavření smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu KHK – financování JPO – č. 15JPO03-0133
- dále byly projednávány různé podněty občanů

Zápisy z veřejných zasedání města jsou zveřejňovány na internetových stránkách města <http://www.mestoliban.cz/zastupitelstvo>.

Zveřejněny jsou upravené verze zápisů z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v platném znění.

Vladimíra Klárová

AKTUÁLNĚ

MĚSTSKÝ ÚŘAD LIBÁŇ INFORMUJE

Městský úřad Libáň bude v průběhu Vánoc uzavřen od 23. prosince 2015 do 31. prosince 2015.

Městská knihovna Libáň bude v průběhu Vánoc uzavřena 30. a 31. prosince 2015.

V novém roce bude otevřeno od pondělí 4. ledna 2016.

PODĚKOVÁNÍ

V letošním roce byl vybrán na ozdobu náměstí v Libáni v době adventu jehličnan, který vyrostl na obecním pozemku za obecním domem č. p. 15 v Libáni.

Myslím, že i letos se nám výběr povedl – posuďte sami.

Velké poděkování patří manželům Urbanovým ze Starých Hradů, panu Mazáčkovi z Libáně a Sdružení rodičů a přátel libáňské školy, kteří zajistili ozdobení a osvětlení stromu.

Vánoční strom byl slavnostně rozsvícen v pátek 27. listopadu 2015. K vánoční atmosféře přispěly děti našich škol mateřské i základní a Kyzi-vátův kvintet zpěvem vánočních písní.

PRODEJ RYB

Libáň, nám. Svobody	21., 22. a 23. prosince 2015	8.00–16.00 hod
Prodávat se budou kapři a pstruzi. Další druhy ryb je nutné si předem objednat na telefonním čísle: 777 096 188.		

HISTORICKÉ FOTOGRAFIE

Na stránkách Libáňských novin ožívujeme vzpomínky na místa zapomenutá, změněná nebo dokonce už zaniklá, a to formou zveřejňování historických fotografických obrázků. Obracíme se proto na vás, naše vážené čtenáře, o spolupráci a zapůjčení fotografií našeho města, jeho okolí a okolních vesnic. Přineste nám ukázat vaše staré fotky, možná ani netušíte, jaké zajímavosti uchovávejte. Vaše snímky si pouze okopírujeme a s Vaším svolením zveřejníme. Předem Vám děkujeme a těšíme se na staronové pohledy do naší historie.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 7. listopadu 2015 přivítal pan starosta Jaromír Příbýl v obřadní síni Městského úřadu v Libáni nejmladší občánky našeho města. Slavnostního aktu se zúčastnilo deset dětí se svými rodiči i prarodiči. Dětem i jejich rodičům přejeme hodně zdraví, štěstí, ale hlavně samé radosti. Touto cestou bych chtěla také ještě jednou poděkovat paní učitelce Lucii Ottové za vystoupení s dětmi ze Základní školy a Mateřské školy Libáň na vítání občánků. Foto z vítání si můžete prohlédnout na druhé straně obálky Libáňských novin.

Martina Tykvová, podatelna

STÍNY OD POLICIE OD 1. 9. DO 30. 11.

1. 9. 2015 – osobně na Policii ČR OO Kopidlno oznámila F. H., že její bývalý přítel v uvedené době neplní vyživovací povinnost na svoji nezletilou dceru V. M. ve výši 3.000 Kč měsíčně, kdy mu tato povinnost byla uložena rozsudkem Okresního soudu v Jičíně. Za uvedenou dobu tak na výživném dluží 24.000 Kč.

20. 9. 2015 – v Libáni v ul. Emlerova byla vypátrána osoba v celostátním pátrání.

23. 9. 2015 – byla v Libáni v ul. Emlerova kontrolována osoba při řízení osobního automobilu Mercedes. Následnou lustrací bylo zjištěno, že od 10. 6. 2015 má z důvodu pozbytí zdravotní způsobilosti platnou blokaci všech řidičských oprávnění. Jím předložený řidičský průkaz mu byl na tomto podkladě zadržen, protože jmenovaný ho po 10. 6. 2015 sám neodevzdal. Další jízda mu byla zakázána. Dalším šetřením bylo zjištěno, že výše jmenovaný řídil uvedené vozidlo přesto, že mu bylo rozhodnutím správního orgánu Městského úřadu v Jičíně ze dne 22. 5. 2015 odňato řidičské oprávnění pro všechny skupiny ze zdravotních důvodů. Uvedené rozhodnutí si jmenovaný osobně převzal dne 25. 5. 2015 a toto nabylo právní moci dne 10. 6. 2015. Z uvedeného vyplývá, že jmenovaný svým jednáním spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť vykonával činnost, pro kterou mu bylo odňato rozhodnutím orgánu veřejné moci příslušné oprávnění. Dne 2. 10. 2015 byly ve výše uvedené věci zahájeny úkony trestního řízení.

26. 9. 2015 – oznámila na Policii ČR OO Kopidlno vedoucí benzinové čerpací stanice Libáň, že 11. 8. 2015 přijeli k benzinové čerpací stanici v Libáni dva Romové, kteří natankovali do vozidla registrační značky 4H44570 benzín Natural a poté údajně zjistili, že nemají peníze. Slíbili dluh uhradit, což však do současné doby neučinili.

29. 9. 2015 – byla v Libáni ve sběrně barevných kovů v Libáni kontrolována osoba s vrakem vozidla, kdy provedeným šetřením a podáním vysvětlení bylo zjištěno, že osoba se nechala odtáhnout z Údrnic do Libáně do kovošrotu, kdy řídila vozidlo Opel bez registračních značek a to ačkoliv má Okresním soudem Nymburk uložen zákaz řízení motorových vozidel pro všechny skupiny do 29. 5. 2017. Osobě bylo sděleno podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

29. 9. 2015 – bylo zjištěno, že osoba dne 29. 9. 2015 v blíže neuvedené době řídila z Libáně do Údrnic a zpět osobní motorové vozidlo tovární značky Seat Ibiza červené barvy, ačkoliv má Okresním soudem v Jičíně uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel pro všechny skupiny a to do 11. 11. 2016. Osobě bylo sděleno podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

4. 10. 2015 – bylo telefonicky oznámeno, že hoří střecha objektu v Jičínské ulici v Libáni. Provedeným šetřením bylo zjištěno, že došlo k prvotnímu zahoření peřin a sena v půdním prostoru, odkud se požár rozšířil na

celou střechu domu č. p. 234 v Jičínské ulici. Na místo byl přivolán psovod se psem, který určil dvě ohniska požáru v půdním prostoru. Stopy byly kriminálním technikem SKPV Jičín následně sejmuty jako stopy chemické. Způsobeným požárem vznikla poškozenému předběžná škoda ve výši 300.000 Kč.

24. 10. 2015 – v ul. Jičínská v Libáni bylo kontrolováno vozidlo Renault Megane. Řidič na výzvu nepředložil řidičský ani občanský průkaz. Lustrací byl zjištěn řidič vozidla, který byl vyzván k provedení testu testerem DrugWipe 5S, kdy test byl pozitivní na látku amfetamin/metamfetamin. Dále bylo zjištěno, že jmenovaný nevlastní řidičské oprávnění skupiny B, vozidlo není technicky způsobilé k provozu na pozemní komunikaci, technická kontrola platná do 30. 9. 2015. Další jízda mu byla zakázána.

26. 10. 2015 – na Policii ČR OO Kopidlno telefonicky oznámil starosta města Libáň, že někdo v uvedené době v okrajové části města v ulici Českých bratří při výjezdu na obec Dětenice odstranil několik plastových mezníků a dřevěných kolíků vytyčujících hranice jednotlivých stavebních pozemků. Věc je vedena jako přestupek.

31. 10. 2015 – na Policii ČR OO Kopidlno bylo přijato oznámení, že po skončení fotbalového utkání na hřišti v Libáni jeden z hráčů TJ Sokola Libáň fyzicky napadl oznamovatele, a to údery pěstí do hlavy. Věc je evidována jako přestupek proti občanskému soužití a byla oznámena na městský úřad k projednání.

31. 10. 2015 – oznamovatel na Policii ČR OO Kopidlno oznámil, že mu někdo v zaměstnání odcizil jeho mobilní telefon. Provedeným šetřením bylo zjištěno, že oznamovatel si v uvedené době v zaměstnání ve firmě Antolin v Libáni odskočil na WC, kde si odložil svůj mobilní telefon zn. LG na okno a zde ho po odchodu zapomněl. Když se asi po hodině pro telefon vrátil, tak tento již zde nebyl.

1. 11. 2015 – se osobně na Policii ČR OO Kopidlno dostavila osoba a oznámila, že jí neznámý pachatel v uvedené době z kabelky v herně JABAS v Libáni odcizil její mobilní telefon Huawei Ascend P6 černé barvy v současné hodnotě 4.000 Kč. V mobilním telefonu byla v tu dobu předplacená slim SIM karta s telefonním číslem, na které byl ještě 400 Kč kredit a paměťová karta 32 Gb v hodnotě 500 Kč.

3. 11. 2015 – na Policii ČR OO Kopidlno bylo oznámeno, že neznámý pachatel v uvedené době štěpkovacím strojem opakovaně zcizuje z pozemku za objektem sila v Libáni vrbové proutí, které má majitel na pozemku osázeno.

9. 11. 2015 – na Policii ČR OO Kopidlno bylo oznámeno, že v době od 6. 11. 2015 do 9. 11. 2015 z prostoru před cukrárnou na náměstí Svobody v Libáni byly odcizeny dva balíky novin. Šetřením bylo zjištěno, že podezřelí dva místní mladíci balíky novin odcizili při cestě do školy, kde je odevzdali do školního sběru.

28. 11. 2015 – v Libáni v ul. Komenského bylo kontrolováno osobní motorové vozidlo Škoda Octavia. V řidiči byla zjištěna osoba, která má rozhodnutím Okresního soudu v Jičíně vysloven zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 36 měsíců, a to do 27. 10. 2017. Osobě bylo sděleno podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

Dále bylo v průběhu uplynulého období dohlíženo na bezpečnost a plynulost silničního provozu, kdy přestupky byly řešeny blokovými pokutami a případnými oznámeními na Městský úřad v Jičíně, odbor dopravy. Na základě tohoto bych chtěl občany upozornit, aby dodržovali ustanovení zákona o silničním provozu a předešli tak případným sankcím.

Rovněž opětovně vyzývám občany, aby v případě jakéhokoliv poznatku k trestné činnosti tyto oznámili na Obvodní oddělení Policie ČR Kopidlno nebo přímo na linku 158.

Dále přeji všem občanům krásné a klidné prožití vánočních svátků a hodně zdraví do nového roku 2016.

pprap. Jaroslav Zikmund, Policie ČR OO Kopidlno

LIBÁŇSKÉ VÁNOCE

Vánoční slavnost, jako žádná jiná v církevním roce, má několik mší svatých. A každá má svoji vlastní liturgii, svoji vlastní bohoslužbu slova. A každá má svoje neopakovatelné vlastní kouzlo. Tak jako při svítání narůstá pozvolna světlo, tak graduje i postupné prožívání radosti při pronikání do tajemství narození Krista Pána.

Pokusme se letos jít postupně po těch schůdcích až nahoru do vrcholu slavnosti. Prožíváme už předvečer slavnosti Narození Páně a celý tento den je nazýván Štědrým dnem. Do několika hodin se zde koncentruje to, co jsme v adventě prožívali jako dobu očekávání, dobu naděje, přípravy, jakéhosi vnitřního napětí a chvění. Teď se všechno dostává do velikých obrátek a vrcholí výbuchem první radosti.

To je pro všechny lidi první dotyk s radostí. Štědrý den je především dnem dětí, jak těch malých, tak těch dospělých. Zažíváme zde radost z hmotného obdarování. Mohli bychom říci, že má materialistický základ. Člověka to potěší, když cítí něco v rukou, když se může pokochat očima, pohledem. A tak jako dítě, když dostane do rukou dáreček, je nejprve fascinován a upoután dárkem samotným.

Až teprve druhý krok nás vede k odtrhnutí pohledu od dárku a zadívání se svým pohledem i srdcem na samotného dárce. Je v tom úžasná symbolika. Vánoční evangelium nám připomene důvod vtělení a narození Božího Syna. „Bůh tak miloval svět, že nám dal svého jednorozného Syna...“ Ježíš se stal jedním z nás, doslova vstoupil do hmoty. Když hledíme do jesliček na malého Ježíška, hledíme doslova na ten „zhmotnělý dárek Boží“,

na zviditelněnou Boží lásku. A až se potěšíme tímto největším darem, pak máme zvednout své oči k Dárci. Začneme prožívat radost při objetí s Boží láskou, začneme vidět svým duchovním pohledem dál, až do tajemství Božích věcí.

A tak jsou postupně seřazeny mše svaté vánoční slavnosti. Postupně přecházíme k dalším stupňům vánoční liturgie.

Kolik lidí zůstane jen u toho prvního stupně, že se potěší jen s hmotou? Už nebudou schopni povznést své srdce k vyšším věcem.

Přeji především našim dětem tu první velikou radost, to první potěšení z dárečků. A všem kladu na srdce: Nezapomeňte udělat ty další krůčky směrem nahoru!

Přeji všem požehnané vánoční svátky, pokoj, radost a porozumění v našich rodinách, v našem městě, v našem národě. I v celém světě. Za to se modlí a k tomu Vám žehná Váš libáňský farář

P. Augustín Števíca

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH

- 24. 12. 2015** v Bystřici od 16.00 hodin pro rodiny
v Libáni od 24.00 hodin
25. 12. 2015 v Libáni od 10.00 hodin
26. 12. 2015 v Libáni od 10.00 hodin
27. 12. 2015 v Bystřici od 8.25 hodin
v Libáni od 10.00 hodin
v Osenicích od 11.00 hodin

VÝROČÍ

ŠKOLA MÁ BÝT MÍSTEM LÁSKY, ŘÍKÁ JAKUB JAN RYBA

Celý národ si v těchto dnech připomíná 250. výročí narození Jana Jakuba Ryby. Bez jeho slavné České mše vánoční si nedovedeme představit štědrost Vánoc. Připomínáme-li si muzikanty, kteří stáli u kolébky české pastorální hudby a kantorské lidové tradice, musíme na první místo umístit skladatele českých písní, balad a chrámových skladeb Jakuba Jana Rybu. Narodil se v mariánském poutním městečku Přeštice 26. října roku 1765 a byl pokřtěn biblickými jmény Jakub Šimon. Jméno Jan přijal jako biřmovací. Otec, sám zanícený muzikant, moudře vábil syna ke hře na housle, violoncello, varhany a klavír. Devítiletý zpíval půvabným altem na

kůru kostela. Zhloubal se i do teoretických spisů a harmonie. Horlivě se učil. Vášnivost bylo třeba často mírnit.

Život šel spirálovitě kupředu. Mizí dětská samozřejmost hry. Mladičkový Jakub sní o velké hře dospělých lidí.

Jaká radost! Patnáctiletý přijíždí do Prahy. Vstoupil do chladného šera budovy piaristického gymnázia. Nabral dech, protože teď přijde to hlavní. Studuje římské klasiky a francouzské encyklopedisty. Chodí od chrámu ke chrámu, poslouchá výtečné varhaníky, v nichž našel své nejlepší vychovatele. Hudba, kterou kolem sebe slyšel v takovém množství, zdála se mu ještě krásnější. Uvnitř jeho citového nitra se najednou ozývaly podivné tóny. Probouzí se touha po komponování. Svě tvůrčí síly zatím zkoušel na skladbách komorních a písních.

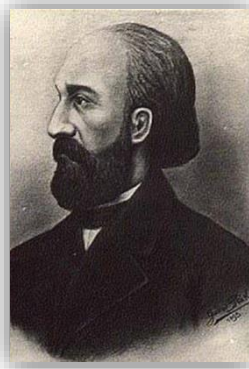
Začne mluvit o svém nadšení k divadlu. Podle jeho slov „nejrozkošnější škola“, kde poznával umění dramatické. Jednoho dne roku 1783 si mladičkový seminarista zašel do Nosticova divadla na Mozartovu komickou zpěvohru Únos ze serailu. Okouzlen bouřlivým přijetím a mistrovským dílem nové operní formy, siengspielu, stal se nadšeným vyznavačem tohoto génia. Styl valné většiny Rybových skladeb to potvrzuje.

Když se už zdálo, že Rybova mladistvá energie a touha vyprostit se z nevlídných venkovských poměrů konečně vydá své plody, přišla nečekaná rána. Otce postihla vážná choroba. Horečky stíhaly silná slabou, rázem naopak. Nevěděl, zdali se mu navrátí zdraví. Poslušný syn se vrací do Nepomuku, aby otce zastupoval ve škole. Vleče za sebou chmurnou myšlenku o konci svých uměleckých plánů.

Pochyb je víc než nadějí. Náhle se zdá, že otcova nemoc se dává na ústup. Jaká změna! Rybovi prolétne hlavou myšlenka návratu do Prahy. Ještě s větším úsilím se chtěl vrhnout do náruče rušného hudebního života velkoměsta. Za pouhou chvíli se probudí ze sna. Ke svému velikému překvapení musí odjet na venkovskou školu do Mníšku. Strýc Jakub potřebuje jeho pomoc.

Sotva se rozhlédl a dal se do práce, je povolán do Rožmitálu. Bylo mu dvacet tři let a tady zůstal až do svého tragického konce života. Takový člověk a umělec.

Ach, jaký to byl učitel! Na venkovských školách nebylo dosud preceptora tak vzdělaného a svědomitého, jako byl J. J. Ryba. Do zanedbaných rožmitálských škamen s ním současně přišel závan svěžího ducha, moderní výchovatské zásady a láska k hudbě. Jeho obrodné úsilí a osvětová činnost překračovaly meze města Rožmitálu. Pověst o výchovné práci kantora Ryby se rozlétla po celém kraji. Tímto činem však vešel do nelaskavého světa. Už nemohl uniknout z dosahu vrchnosti. Ať dělá, co dělá, zbě-

silých rozhorlení vrchnosti přibývá. Brání se proti ničemnostem, nevědomosti a pomluvám. Odolává malicherné zlobě. A ještě musí bojovat o svůj skrovný plat.

Tehdy měl Ryba asi tento názor: je toho příliš mnoho na síly člověka, který žije bez přítele a je mu na světě jako „bez vláhy stromu v létě“. Jedinými věrnými přáteli v této hmotné bídě a v tomto duchovně zotročeném kraji zůstaly víra a hudba. Bůh a Umění nejvyššího. Neúnavně tvořil jedno dílo za druhým. Proslavil se jako průkopník české umělé písně. Podle skladatelova vlastního odhadu napsal hodně přes 1500 skladeb. Zůstala sotva čtvrtina, převážně vokální díla duchovní.

Bez rozpaků vyslovíme Česká mše vánoční. Rybova oslava Velké noci se slavným vstupním Kyrie „Hej, mistře“ patří více než dvě stě let mezi nejnárodnější a nejlidovější dílo s vánoční tematikou. Nic barokně vznešeného, ale prostá lidová pastýřská scéna s dotykem zlatých hvězd. Český betlém v tónech.

Zachoval se původní rukopis slavné mše a má titul: Missa solemnis Festis Nativitatis D. J. Ch. accomodata in linguam bohemicum musicam-que redacta per Jac. Joa. Ryba 1796.

Škoda, že nic nevíme o repertoáru kostela Povýšení sv. Kříže v Rožmitálu, kde Jakub Jan Ryba působil jako regenschori a varhaník. Varhany z roku 1750, mnohokrát opravované, na které Ryba hrával, stojí dodnes. Není pochyb, že zde prováděl i svá díla, s výjimkou těch, které byly psány pro vyspělejší kůry. A pokud v Rožmitále byla provedena některá z jeho obtížnějších skladeb, pak se to jistě neobešlo bez pomoci zpěváků a hudebníků z blízkého okolí. Je všeobecně známo, že zejména o poutích a vánočních svátcích si kůry vzájemně vypomáhaly. V poznámce svého životopisu Ryba píše, že nelze sice na venkově všude žádat naprostou přesnost provedení jako u velkých souborů, ale i tady je možnost přiblížit se dokonalosti.

Vcházíme do života Jakuba Jana Ryby pomyslnou slavobránou, kterou nám vystavěl ze svých barvitých obrazů v hudebních dílech. Tato vlastnost mu pomáhala lehčeji snášet mnohé strasti. Ryba měl ještě dost sil, aby si vytvořil svůj svět také literárně. Překládal z latiny a řečtiny. Zajímavé jsou i jeho filozofické názory. Řídil se Platonovým výrokem: „*Ctnost je jistý druh zdraví, krásy a dobré zvyklosti v duši, nepravost je choroba, znetvoření a slabost duše.*“

Proto byla Rybovi ctnost jednou z nejdůležitějších lidských vlastností. Také hudební řecká estetika měla vliv na jeho myšlení. Bůh, rodina a škola jsou u Ryby tři hlavní instituce, k nimž se věčně obrací. Zbožnost, vzdělanost a mravní život tvoří harmonii člověka.

Zůstává otázkou, jaký vliv na něho měla stoická filozofie. Ryba stále častěji uvažoval o posledních věcech života. Již v mládí si do svého deníku poznamenal: „*Semper adversa fata mihi*“ (osud mi byl vždy nepříznivý). Ztratil víru v lidskou spravedlnost a přátelství. Byl přepracován, uštván

denními starostmi a nepřízní vrchnosti. Cítil se tu skoro zbytečným. Přemožen touhou uniknout nepřátelům a jejich útrapám odešel v prvních dnech dubna roku 1815 z domova. A víc se nevrátil. Zanechal manželku a sedm nezaopatřených dětí. Opustil české vlastence.

Odešel ze světa dobrovolně, jak si předsevzal.

„Uštvala mě lidská zloba ztrpčující život mně i mým nejdražším. Uštvalo mne nepochopení, znemožňovali práci věnovanou dětem“, napsal Ryba při loučení se životem.

Teprve 8. dubna našli jeho mrtvé tělo v lese Štěrbíně nad Rožmitálem. Není to líbezné místo ráje. Zůstala jen mohyla. Pochován je na hřbitově u kostela ve Starém Rožmitále.

„Kdybych byl učitelem jen proto, abych vydělával na chléb, nebyl bych snad tak nedůtklivý.“

Byla v tom pekelná tragika tehdejšího života.

Zdeněk Vokurka

VZPOMÍNKA

Členové ochotnického divadelního spolku BOZDĚCH si v letošním roce připomněli výročí odchodu svých dlouholetých členů:

- před dvaceti pěti lety **3. října 1990** zemřel výborný herec a kamarád **Václav PLESAR**
- před dvaceti lety **15. července 1995** naše řady opustil herec a hlavně dlouholetý režisér a přítel **Julek WEIPERT**
- před patnácti lety **5. prosince 2000** odešel další herec, výtvarník scény a hlavně také dobrý kamarád **Josef MACHAČ**.

Na snímcích: Julek Weipert při uvádění estrádního pořadu 25. listopadu 1989;

Josef Machač s H. Klapáčovou ve hře J. Hubače „Dům na nebesích“ (1983) v režii J. Weiperta.

Před 115 lety **6. prosince 1890** se v Libáni narodil vynikající klavírista, hudební publicista a úředník na ministerstvu dopravy **JUDr. Josef NÁJEMNÍK**. Zemřel jako oběť okupace v Terezíně 11. května 1945. Je autorem článků v časopisu Česká hudba – např. „Klavírní tvorba J. B. Forstera“.

z archivu Josefa Stránského

KULTURA

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ NA 1. ČTVRTLETÍ ROKU 2016

PROSINEC

25. 12. Štěpánská zábava
28. 12. Pohádka Míček Flíček ve velkém sále KD Libáň od 16.00 hodin

LEDEN

8. 1. Hostem Křesla pro hosta bude Jan Burian
19. 1. Diashow Světové maratony

ÚNOR

11. 2. Hostem Křesla pro hosta bude Pavel Kosatík
20. 2. Hasičský ples SDH Libáň
23. 2. Cestopisná beseda Himálaje s Pavlou Bičíkovou

BŘEZEN

6. 3. Maškarní dětský ples
12. 3. Sportovní ples TJ Sokol Libáň
17. 3. Hostem Křesla pro hosta bude Prof. Jan Hilský a Dan Dobiáš
19. 3. Společenský večer SRPLŠ Libáň

PŘEHLED LOUTKOVÝCH PŘEDSTAVENÍ V ROCE 2016 – MALÁ SCÉNA KD

LEDEN

- Sobota 9. 1. Kašpárek a víla – od 14.00 a 16.00 hodin
Sobota 23. 1. Jak Kašpárek roztočil čerty – od 14.00 a 16.00 hodin

ÚNOR

- Sobota 6. 2. Začarováný les – od 14.00 a 16.00 hodin
Sobota 20. 2. Dvě pohádky s Kašpárkem – od 14.00 a 16.00 hodin

BŘEZEN

- Sobota 5. 3. Čertimlín – od 15.00 hodin
Sobota 19. 3. Čertimlín – od 15.00 hodin

DUBEN

- Sobota 2. 4. Královna Zloba – od 15.00 hodin
Sobota 16. 4. Královna Zloba – od 15.00 hodin

DIASHOW SVĚTOVÉ MARATONY

POD ZNAČKOU ŠKODA

Pavel Novotný

Miloslav Kozák

ISTANBUL/Turecko

PUNE/Indie

ŠANGHAJ/Čína

OSAKA/Japonsko

19. LEDNA 2016

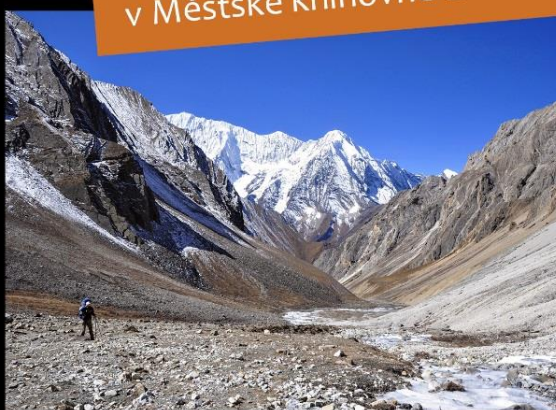
OBECNÍ ÚŘAD LIBÁŇ V 18:00 HODIN

Utajená země Horní Dolpo Himálaje

Úterý 23. 2. od 18.00 hod.
v Městské knihovně Libáň. Vstupné dobrovolné.

Vyprávění a fotografie Pavly Bičíkové z 20denního přechodu jedné z nejizolovanějších oblastí Himálaje. Uslyšíte příběh o vysokých horách, o budhistické kultuře a o úžasných lidech, kteří jsou přímými potomky Tibetanů. Poznáte jejich civilizaci nedotčený život, který skrývá řadu překvapivých zjištění.

www.bicikova.cz

VZPOMÍNKA NA PEPÍKA STRÁNSKÉHO

V minulém čísle Libáňských novin mě rozesmutnila zpráva o úmrtí Pepíka Stránského. Jeho přátelé a spolupracovníci se s ním rozloučili několika pěknými články, v nichž zhodnotili zvláště nezastupitelný Pepíkův podíl na kulturním životě Libáně a Libáňska. Přece však nebylo řečeno vše.

Když jsem začal v roce 1971 pracovat ve starohradském archivu, znal jsem z Libáně snad jen pana učitele Františka Vojtíška. Až po svém přestěhování jsme se spřátelili s Irenou a Frantou Škodovými, paní Jiřinou Strakovou a několika dalšími Libaňáky, kteří měli zájem o kulturní dění. Jedním z nich byl i Pepík Stránský. Moc jsem si ho vážil, protože dovedl kulturu nejen organizovat a mluvit o ní, ale jako první vždy přiložil ruku k dílu. Doslova. Poprvé jsme se snad poznali, když stěhoval přes starohradské nádvoří historické zbraně do prostor libáňského muzea, tehdy instalovaného v předzámčí. A stěhování, přenášení, stavění – to bylo jeho údělem i při koncertech dechovek nebo při vystoupeních loutkového divadla Martinek na nádvoří zámku.

Kdykoliv jsem potřeboval něco k minulosti města, mohl jsem se obrátit na něho. Ale cítil jsem, že nám trochu závidí kulturní akce na Hradech (na které rád s paní Věrou chodil) i Listy starohradské kroniky. Ani nabízenou výstavu svých obrazů na Hradech neuskutečnil. A vytýkal mi, že jsem Malé dějiny Libáňska zaměřil moc „starohradsky“ – i když jsem se opravdu snažil, aby knížka přinesla objektivní přehled minulosti celého Libáňska. Ale později už byl spokojenější, když mělo stále větší úspěch Řezníčkově loutkové divadlo, když pan učitel Kůta obnovil pěvecký sbor, když zase hrálo ochotnické divadlo, když začaly díky panu Vokurkovi Foerstrovi slavnosti a besedy se známými osobnostmi atd. Ale to už jsem pak sledoval jen zdálky a s Pepíkem jsme si pouze občas telefonovali, když jsme jeden nebo druhý něco potřebovali.

A nyní konečně ta nevzpomenutá Pepíkova zásluha, kvůli které hlavně píšu. Myslím, že každý Libaňák se setkal s drobnou knížečkou pana učitele Vojtíška Libáňské pověsti. Když došly její zásoby, bylo třeba připravit nové vydání. Tohoto úkolu se ujal – Pepík. Nejen nové vydání připravil, ale navíc ho doplnil a rozšířil. I to je jeho malá, ale nezanedbatelná a trvalá zásluha. S pověstmi pak seznamoval i čtenáře Libáňských novin.

Pepíku, díky za vše! A ať máš na tom nebeském obláčku radost ze svých následovníků!

Karol Bílek

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již dvacátým rokem udělit

Jivínského Štefana

**za pozoruhodný kulturní počín roku
a za dlouholetou kulturní činnost**

Nechceme, aby žádné z bohulibých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem děkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy se rozpomenou, co hezkého se v roce 2015 v kultuře na okrese událo, a přispějí k nominaci. Návrh na udělení Štefana může podat každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a adresu navrhovatele. Své návrhy zasílejte do 31. prosince 2015 na e-mailovou adresu jivinskystefan@seznam.cz nebo na adresu: Bohumír Procházka, Sokolovská 367, 506 01 Jičín, tel. 493 523 492, mob. 723 128 942.

V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o kulturní počín v roce 2015 (I. kategorie) nebo o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti – II. kategorie).

*Štefanská komise & Nadační fond Jičín – město pohádky
& Knihovna Václava Čtvrťka Jičín & Město Jičín & Prochoroviny*

NOVÉ TVÁŘE NA KŘESLE PRO HOSTA

Tak si to znovu připomeňme. Zachované inventáře majetku dávných předků nejednou dokazují, že *k ř e s l a* bývala v mobiliáři něčím zvláštním, neboť na tomto „čestném“ typu nábytku seděly zpravidla výjimečné osobnosti. Křeslo si dodnes zachovalo svůj význam – představuje synonymum pro každého, jehož si vážíme, jemuž vyjadřujeme úctu, lásku a přátelství. Důkazem je pořad Poetické podvečery s Křeslem pro hosta.

Již šestým rokem pořádáme Poetické podvečery s nabídkou zajímavých osobností, které v jakémkoliv oboru něco pozoruhodného vytvořily a umějí o tom chytře vyprávět. Člověk stále potřebuje poznávat, hodně se dovědět, a tak se ptá. Přijde publikum, sedí v příjemném prostředí a poslouchá zajímavé povídání. Tento program je o to silnější, že člověk, jehož slovům nasloucháme, je mezi námi, dívá se na nás, vnímáme jeho mimiku, gestikulace, celou osobnost. Tím vzniká okamžitý pocit bezprostředního kontaktu mezi hostem a publikem. Zásadou Podvečerů je upřímnost, tady se nic nepředstírá, žádná okázalá angažovanost. Kde je důvod k humoru, proč se nezasmát?

Značně rozkročená dramaturgie přivádí na Křeslo pro hosta v prvním pololetí roku 2016 nové tváře, významné osobnosti, skutečné celebrity.

S ohledem na očekávaný větší zájem publika umístili jsme křesla do obřadní síně městského úřadu. Přátelé, vezměte si do rukou novoroční plánovací kalendář a zapisujte si tato setkání:

Pátek 8. ledna 2016 v 17 hodin

Sotva se rafie orloje posunou do nového roku, uvítáme jednoho z předních reprezentantů české kultury **Jana Buriana**, básníka, písničkáře a prozaika, syna českého avantgardního divadelníka E. F. Buriana, herečky a spisovatelky Zuzany Kočové, rovněž vnuka vynikajícího pěvce Emila Buriana, barytonisty v období slavné éry Národního divadla, bratra světového tenoristy Karla Buriana.

Tento podvečer jsem nazval *Novoroční posezení s Janem Burianem*. Poznáme znamenitého klavíristu a písničkáře, absolvoval téměř pět tisíc samostatných koncertů, besed, televizních rozhovorů, vydal řadu písňových alb, více než deset knih od sbírek básní až po knihy inspirované cestováním. Denně se představuje svými rozhlasovými pořady na stanici Vltava. Na otázku jak je obtížné i zavazující pokračovat v umělecké dráze svých slavných rodičů odpovídá: „*Mám to v genech. Jde o to, neudělat ostudu.*“

Čtvrtek 11. února 2016 v 17 hodin

Pozvání přijala známá osobnost literárního světa **dr. Pavel Kosatík**, li-

terární historik, spisovatel, novinář, scénarista. Napsal scénář k seriálu České století i encyklopedii Česká inteligence, je autorem skvělých publikací, připomenutí Jan Masaryk, Ferdinand Peroutka, Manželky prezidentů – Deset žen z Hradu. V současné době prezentoval novou publikaci *Baronka v opeře*, jedinečné literární a dokumentární dílo o hvězdné pěvkyni Metropolitní opery Jarmile Novotné, přítelkyni T. G. Masaryka a Jana Masaryka, s níž natočila krásné lidové písně. Po skončení pořadu se uskuteční autogramiáda jeho knih.

Čtvrtek 17. března 2016 v 17 hodin

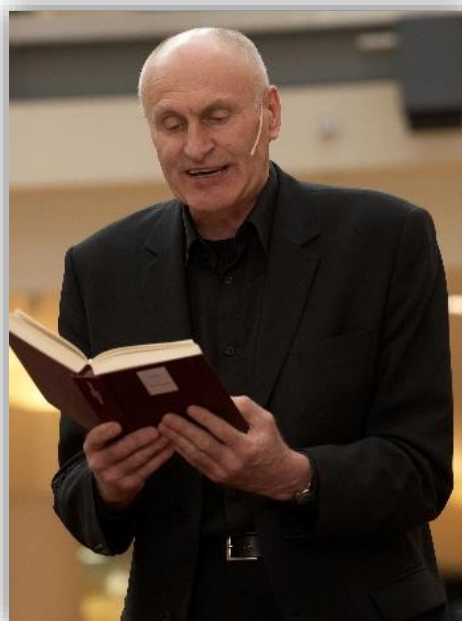
Tak to bude skutečně velmi bohaté shakespearovské menu, které připravil světově uznávaný překladatel Shakespeara a jeho popularizátor **prof. Martin**

Hilský, tentokrát společně s hudebním skladatelem **Danielem Dobiášem**. Na otázku, proč pro tento podvečer zvolil název *Tak trochu sváteční Shakespearova pošta*, odpovídá: „Vlně řečeno, tento název používám s hudebním skladatelem Danem Dobiášem za doprovodu klavíru. Sváteční pošta je ta pošta, že dopisy se obvykle nepíší formou sonetu. Chápeme ji jako výměnu pošty, tedy Shakespearova vzkazu, mezi námi a publikem v hledišti.“ Prof. Hilský není jen suchým vypravěčem, odkrývá netušené pohledy na Shakespeara. Společně s klavíristou Danem Dobiášem to bude vzrušující setkání, opravdu Shakespearova sváteční pošta. Tímto pořadem si zároveň chceme připomenout 400. výročí úmrtí slavného spisovatele (23. 4. 1616).

Čtvrtek 14. dubna 2016 v 17 hodin

Daniel Dobiáš nazval tento podvečer *Jsem sestra spisovatele Arnošta Lustiga*. To se pozná hned, je stejně bezprostřední a plná energie. Je jí de-

vadesát jedna let.

Hana Hnáťová, sestra spisovatele Arnošta Lustiga, dokáže vyprávět o všem možném, jenom u dvou slov se zadrhne. Tím prvním je bratr Arnošt a tím druhým Osvětim. V pořadu s tematikou Holokaustu hovoří žena, která přežila Terezín, Osvětim a Mauthausen. Součástí večera bude zhu-

debněná poezie dětí na texty, které napsaly na zdi v terezínském ghettu, a teď je uslyšíme v autentické interpretaci autora Dana Dobiáše. S tímto

projektem účinkuje ve světě, třeba připomenu Buenos Aires nebo Santa Fe v Argentině. Bude to podvečer plný emocí a dojmů.

Čtvrtek 19. května 2016 v 17 hodin

V prvních májových dnech se Křeslo projasní vzácným hostem **Martinou Kociánovou**. Půvabná žena, rozhlasová a televizní moderátorka, k tomu ještě koncertní pěvkyně. V rozhlasu Dvojka je ostře sledován její pořad *Ku předu do minulosti* aneb jak má normální člověk zvládnout nenormální situace. O tomto zajímavém, svým způsobem „revolučním“ pořadu v podmínkách medií si budeme povídat i na Křesle.

Když jsem brouzdal jejím životopisem, četl jsem, že Martina spoluzaložila občanské sdružení Aurelius, které se věnuje záchraně pivoňského kláštera v Odolena Vodě. Souběžně s moderátorskou a novinářskou činností hostuje v operních domech, je součástí Tria Lyrico s Kateřinou Englichovou – harfa a Žofií Vokálkovou – flétna. Prvotřídní soubor. Za činnost v oblasti umění ji v roce 2012 udělila Evropská unie umění Cenu Gustava Mahlera.

Vážené přátelé, spojení slov a intelektu s jedinečnými osobnostmi naší společnosti, těšíme se na setkání s Vámi. Předprodej vstupenek hledejte u paní Lucie Hlaváčkové v městské knihovně, telefon 724 772 104.

Zdeněk Vokurka

FOERSTROVY DNY 2016

Nastal čas představit Vám v letném pohledu dramaturgii nadcházejícího 16. ročníku hudebního festivalu Foerstrovy dny. Slavnostní zahájení se koná v sobotu 14. května v Domě kultury v Libáni komorním koncertem *Nostitcova kvarteta* pod osobní záštitou hraběnky Mathildy Nostitcové. Těšit se můžete také na celosvětově uznávaného barytonistu opery Národního divadla *Svatopluka Sema*, který pod klenbou barokního kostele sv. Ducha zazpívá slavný cyklus Biblických písní Antonína Dvořáka za varhanní spolupráce Zdeny Nečesané (23. května). Upozorňuji na výjimečný

projekt s folklorním souborem *Hořeňák* s tanci, písněmi a lidovým vyprávěním z Podkrkonoší, soubor se účastnil mnoha mezinárodních folklorních festivalů po celé Evropě i v Jižní Americe (30. května).

Tváří podzimních Foerstrových dnů bude světově proslulý houslista *Václav Hudeček* (24. září v Domě kultury Libáň), kterého doprovodí Boleslavský komorní orchestr. Národní podvečer 1. října v kostele sv. Ducha bude zaměřen na *Poselství Karla IV.* k 700. výročí narození významné osobnosti českých dějin. Citace z literárního díla Karla IV. uslyšíme v podání *Táni Fischerové* za spolupráce klavíristy Daniela Dobiáše.

Zažijete krásné spojení hudby a slova, prezentujeme opravdové klenoty české a světové hudební kultury. K podrobnému programu Foerstrových dnů se vrátím v příštím vydání Libáňských novin.

Pokoj lidem dobré vůle v novém roce přeje za všechny členy obecně prospěšné společnosti Foerstrovy dny – hudební festival

Zdeněk Vokurka

ÚSPĚŠNÝ START DO NOVÉ SEZONY

Loutkové divadlo Martínek zahájilo 17. ročník přehlídky „Rezníčková Libáň 2015“ premiérou hry *Míček Flíček*. Vydařené představení zhlédlo přes sto spokojených diváků.

S touto pohádkou jsme se zúčastnili i 42. loutkářské přehlídky o cenu Matěje Kopecného v Libčanech, kde jsme obsadili 1. místo a získali putovní

cenu „Tradičního Kašpárka“.

Reprízu této pohádky plánujeme na pondělí 28. prosince 2015 od 16.00 hodin na velkém sále KD. Srdečně zveme všechny děti i dospělé na

poslední představení tohoto roku. Vstupné je dobrovolné a občerstvení zajištěno. Od 17.00 hodin bude otevřen divadelní klub.

Závěrem bych chtěl popřát všem našim návštěvníkům a příznivcům divadla krásné vánoční svátky a do nového roku 2016 hodně pohody, štěstí a hlavně pevné zdraví.

František Grossman, principál divadla

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

POZNÁVAČKA ROSTLIN A ŽIVOČICHŮ

Dne 29. září se soutěžilo ve dvou kategoriích – žáci 4., 5. a 6. třídy poznávali dvacet pět rostlin a živočichů, žáci 7., 8. a 9. třídy poznávali padesát zástupců rostlinné a živočišné říše. Celkem se soutěže zúčastnilo dvacet pět dětí s dobrými výsledky. Nejlepší z mladších dětí jsou Dominika Králová, Adam Pfeifer a Tereška Hlaváčková, ze starších potom Eva Voláková, Míša Klabanová a Sára Rozsypalová a Kverková.

Mnohokrát děkujeme panu Holmanovi za sponzorování této soutěže. Díky cenám z jeho obchodu měli žáci mnohem větší motivaci.

Těšíme se, že nezůstane pouze u jednoho ročníku této soutěže, ale že ji zopakujeme i napřesrok.

Kateřina Janoušková a Iva Matasová

Výsledky „biologické poznávačky“ 29. 9. 2015

I. KATEGORIE			II. KATEGORIE		
POŘADÍ	JMÉNO	BODY	POŘADÍ	JMÉNO	BODY
1.	Králová D.	15	1.	Voláková E.	39,5
2.	Pfeifer A.	14,5	2.	Klabanová M.	24,5
3.	Hlaváčková T.	13	3. – 4.	Rozsypalová S.	21,5
4. – 5.	Baboráková N.	12	3. – 4.	Kverková S.	21,5
4. – 5.	Dlabová A.	12	5.	Mlejnková M.	18
6.	Němeček J.	10,5	6.	Štěpánková M.	16,5
7.	Král J.	10	7. – 8.	Záruba D.	13
8. – 9.	Šolcová Š.	8,5	7. – 8.	Podlipný L.	13
8. – 9.	Havlová K.	8,5	9.	Sedlatý M.	12
10.	Moravec A.	7,5	10.	Zmrhalová K.	10
11.	Klímová L.	4	11.	Gazdíková K.	8,5
12.	Čonková N.	2	12.	Vacková D.	7
			13.	Zadinová A.	6,5
			14.	Němcová M.	6

KOPIDLENSKÝ KVÍTEK

Dne 9. října 2015 se uskutečnila v Kopidlně soutěž Kopidlenský kvítek. Základní školu Libáň reprezentovaly Eva Voláková, Sára Kverková a Michala Klabanová. Tato soutěž se skládala z botanické poznávačky, z pozná-

vání zahradnických nástrojů, zdobení dýně a z „překvapení“. Základní škola Libáň se umístila na 9. místě v soutěži družstev a Eva Voláková byla na 3. místě v jednotlivcích. Všem se tato výborně zorganizovaná a připravená soutěž líbila.

Eva Voláková

NÁŠ VELKÝ ÚSPĚCH

Každoročně se v rámci akce Kopidlenský kvítek koná také soutěž pro děti – Kopidlenské poupě. Pravidelně se zúčastňujeme a i letos jsme tuto výzvu přijali. V pátek 9. října se do Kopidlna pod vedením pana učitele Mgr. Milana Valnohy rozjeli žáci naší praktické školy.

Reprezentovali nás Milan Podešva, Pavel Chaloupek a Jan Muž. Soutěž byla silně obsazená, zúčastnilo se čtyřicet pět soutěžících z patnácti škol celého regionu. Žáci měli předvést své znalosti ve dvou testech – jeden spočíval v poznávání rostlin, druhý se týkal obecných znalostí o přírodě. Praktické dovednosti ověřovala disciplína aranžování, kde se hodnotila kvalita vypracování okrasných tykviček. Ve velmi silné konkurenci se Pavel Chaloupek a Honza Muž umístili na 17. a 18. místě, Milan Podešva vybojoval vynikající 1. místo. Toto vítězství přineslo ještě jedno příjemné překvapení. Po sečtení výsledků jednotlivců v týmech vyšlo najevo, že jsme zvítězili i v soutěži družstev. Jinými slovy, vyhráli jsme vše, co se vyhrát dalo.

Velké poděkování za výbornou reprezentaci patří našim žákům i všem pedagogům, kteří se podíleli na jejich přípravě.

Milan Valnoha

HALLOWEENSKÝ DEN ANEB DUŠIČKY PO NAŠEM

Tradiční halloween-
ská taška-
řice letos
připadla na
27. říjen. Na
naší škole se
žáci a žá-
kyně prv-
ního stupně
řádně pře-
strojili za
úctyhodnou
tlupu straši-
del a pustili
se do plnění
příprave-
ného pro-

gramu. Je samozřejmé, že i paní učitelky se stylově okrášlily a dokonale zapadly mezi své svěřence.

Nejprve došlo na výrobu různých strašidelných pomůcek – děti vyráběly pavouky, duchy, zombíky a strašidelný hrad. Každý popustil uzdu své fantazii a na výsledcích to bylo znát.

Pak se šlo rádit do tělocvičny. Duchové a strašidla ukázali, že jim rytmus disco není cizí. Když skončil taneční rej, začala sportovní část – vybíjená. Na osvěžení sportovců se podával zombie koktejl s dlouhým brčkem a výkony tomu odpovídaly. Po vybíjené unavená, ale spokojená strašidla ukončila letošní reje a teď se už jen těšíme na další ročník.

Vladimír Lejsek

VÁNOČNÍ TRHY

Konec listopadu je pro naše žáky a žákyně vyvrcholením dlouhého období příprav na vánoční trhy. Hledáme nové vánoční inspirace, sbíráme přírodniny, lepíme, stříháme – prostě máme plné ruce práce, protože se každá třída chce před ostatními „blýsknout“. Poslední týden už jsme finišovali na dokončování příprav a těšili se na pátek 27. listopadu.

Ráno jsme vyrazili připravit prodejní prostory v Kulturním domě v Libáni. Stoly se začaly rychle zaplňovat, místnost provonělo čajové aroma a už se přišli podívat první návštěvníci. Každá třída měla své žáky u stolu, kde obsluhovali případné zájemce o vánoční výrobky.

Souběžně probíhaly práce v „dílňách“, kde si každý mohl výrobu jednoduchých vánočních dekorací zkusit sám.

Od 16. odpolední hodiny se putovalo za betlémským světlem do kostela a následoval průvod se svíčkami z kostela k vánočnímu stromu. Po jeho rozsvícení následoval kulturní program – naše děti z mateřské i základní

školy zatančily, vytvořily živý betlém a vystoupil pěvecký sbor. Mezitím stále probíhaly vánoční trhy v kulturním domě a do poslední chvíle tam vládl čilý ruch.

Děkujeme všem, kdo nás podpořili a udělali radost i našim dětem, které tomuto dni věnovaly mnoho snahy. A děkujeme i učitelskému sboru, který měl na úspěchu dne lví podíl.

Vladimír Lejsek

ZPRÁVIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

**Medvídek plyšový,
má úsměv medový.
Pod krkem mašlička
a krásná černá očička.**

Každý mrňavý človíček má doma svůj poklad, o který se nechce s nikým dělit. Tvrdošíjně jej stěhuje na noc k babičce, na dopoledne do školky, na týdenní dovolenou s rodiči...

Věcička má většinou své jméno a jsou jí přisuzovány vlastnosti, které mívají obvykle živí tvorové. V představách dítěte mluví, hýbe se, má hlad, ale – a co je prvořadé – má svého majitele ráda a rozumí mu. Spousta nás odrostlých nechápe, co může vidět dítě na věci, která nese stopy každodenního nošení sem a tam. K tomu, abychom dítě pochopili, je třeba dostat se na jeho úroveň myšlení i konání. A tak si tatínkové umějí vyhrát s hračkami technického rázu

a maminky s domečkem pro panenky. Nám učitelkám se denně naskýtá možnost být při různých hrách účastníkem, rozhodčím i organizátorem v jedné osobě. Každá z nás si jistě více než kdokoli jiný pamatuje na svou nejoblíbenější hračku či hru. V každé zůstal kousek dítěte, kterých máme

kolem sebe denně hezky početnou skupinku. A spíše než lidé „obyčejní“ jsme přístupné experimentu na sobě samých, abychom svěřené děti pochopily.

Jednou z tradičně nejoblíbenějších hraček je plyšák. Malý či velký, darovaný k svátku či k Vánocům, je důvěrníkem dítěte odmala. Žádné autíčko či kočárek, stavebnice ani robot na baterky nemá takovou váhu jako

hračka s kožíškem, vyplazeným jazykem a uličnickýma očima. Může to být medvídek, pejsek nebo jiný chlupáč. Ve fantazii dítěte je to ten nejlepší kamarád. Žádné dětské tajemství nevybreptá. Plyšák nezná volné dny, víkendy, prázdniny. K dispozici je dvacet čtyři hodin denně, je nenáročný na stravu a vyskytuje se kdekoli poblíž dítěte. Má dokonale vyvinutý šestý smysl pro dětské bolístky a má věčně dobrou náladu. Do rodiny přicházejí plyšáci načasovaně ponejvíce kolem svátků, narozenin a Vánoc. Plyšák, ve většině případů medvěd, je zajímavý z několika pohledů: je to totiž první společná hračka pro kluky a holčičky. S měkkou plyšovou hračkou, z lásky darovanou, se spí klidně a lépe. Plyšová hračka hřeje na těle i na duši. Navzdory technickým vymoženostem se přimlouváme u rodičů za pochopení pro ty malé a větší plyšáky všeho druhu, věčně přenášené sem a tam.

kolektiv učitelek MŠ Libáň

SRPLŠ

LAMPIONOVÝ PRŮVOD

Dne 1. listopadu 2015 se konal další ročník lampionového průvodu. Sraz účastníků byl tradičně na dětském hřišti v Libáni. Děti se po zábavných soutěžích seřadily do průvodu a vydaly na cestu, kterou nás provázela strašidylka. Vedla nás přes starý hřbitůvek, rozsvícený lucerničkami, na náměstí,

městí, které jsme pěkně obešli dokola a z náměstí dolů k základní škole a dále Školní ulicí směrem k místnímu kostelu. Tam na nás čekalo další překvapení, nejen pro děti, ale také pro dospělé. I letos jsme pro naše účastníky připravili stezku okolo kostela s různými strašidly. Po jejím projití dostalo každé dítě se světýlkem malý hlavolam a poukázku na párek v rohlíku, který si mohlo vyzvednout ve stánku na místním fotbalovém hřišti. I v letošním roce za námi přijela paní s malým stánkem s nejrůznějšími blikajícími světýlky. Atmosféru na

fotbalovém hřišti nám zpříjemnily písničky, na které si mohlo každé dítě zatancovat. Na zahřátí byl pro děti připraven teplý čaj a sušenky. Závěrem bych chtěla poděkovat všem organizátorům včetně Ivy Vackové za půjčení kostýmu pro naše strašidla.

za SRPLŠ Monika Myšková

SLAVNOSTNÍ ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU V LIBÁNI

Letos jsme se již potřetí sešli, abychom společně zahájili adventní čas rozsvícením našeho krásně ozdobeného stromku na náměstí v Libáni. Od

rána probíhaly v sále místního kina prodejní trhy s vánočními výrobky našich dětí. Výrobky to byly nádherné a hlavně s láskou dělané, proto odpoledne již skoro nebylo co nakupovat. Děti si mohly vyrobit svítilnu, se kterou se vydaly do místního kostela pro betlémské světlo. Už od třetí hodiny stály na náměstí stánky s vánoční tematikou. Bylo jich více než minulý rok, za což jsme rádi. Myslím, že

bylo z čeho vybírat a hlavně mnoho dobrého ochutnat. V 17 hodin zahájil večer pan David Pošepný a poté následoval projev starosty Libáně pana Jaromíra Příbyla. V projevu bylo poděkováno všem skvělým lidem, kteří se na tomto krásném dni podíleli. Bez nich by nevznikla tato krásná tradice, která bude příští rok jistě zase o hodně zážitků bohatší. Poté vystoupily děti z mateřské školy pod vedením paní učitelky Veroniky Michalové. Dalším vystoupením byl Betlémský příběh v podání žáků základní školy pod vedením paní učitelek Mlýnkové, Janouškové, Jungové a Nechánské.

Všem vystupujícím dětem patří veliká pochvala. Těšíme se na Vás v příštím roce a doufám, že nám zachováte svoji přízeň a přijdete zase v tak hojném počtu, jako tomu bylo letos.

za SRPLŠ Petra Urbanová

KNIHOVNA

CESTUJEME S KNIHOVNOU

V letošním roce knihovna uspořádala sedm cestopisných besed, díky kterým posluchači procestovali skoro celý svět. Hned v lednu jsme mohli s odvážným cestovatelem Jiřím Jůzlem cestovat z Trutnova až na Nový Zéland a to i v hodně nepříznivém počasí, kdy šlo v panenské přírodě poutníkovi leckdy i o život. V únoru nás mladičká studentka z Jičína, Eliška Knížková, provedla napříč Amerikou. Tuto cestu zvládla za 28 dní plných nevšedních zážitků. V březnu jsme se pak s Liborem Drahoňovským vydali autostopem na cestu po Iránu a poznali místní pohostinné obyvatele, kteří zvou cestovatele k návštěvám od příbuzných ke známému, až se musí z pohostinnosti lstí vymanit, aby stihl svůj vlastní naplánovaný program. V dubnu jsme s novopackým zubařem Vratislavem Čermákem prožili Vietnamskou odyseu. Přes léto jsme čerpali síly na další cestu, která se konala v říjnu, kdy jsme putovali po šesti hlavních přátelských Havajských ostrovech s Plzeňákem Petrem Nazarovem. Ten zde strávil téměř rok a s jeho poutavým vyprávěním jsme se dostali i na uzavřený poloostrov pro malomocné. Poslední přednáška patřila sympatické a oblíbené dvojici Petru Kvardovi a Pavlu Chlumovi, kteří nám již potřetí vyprávěli své zážitky z cest. Tentokrát nás zavedli do Jordánska. Navštívili jsme skalní chrámy a zaplavali jsme si v Mrtvém moři, jehož voda díky vysokému podílu soli opravdu velmi nadnáší.

Příští rok také sedět doma, tzv. za pecí, nebudeme. Hned 19. ledna si s Boleslaváky Pavlem Novotným a Miloslavem Kozákem zaběhneme světové maratony. Uslyšíme vyprávění dvou běžců o zážitcích z cest a absolvovaných maratonech na různých místech světa. Seznámí nás s tréninkem i vším, co k běhání patří, zhlédneme fotografie z putování po Turecku, Číně, Japonsku, Indii a Mexiku.

Na 23. února je pro Vás připravena cestovatelská přednáška „Horní

Dolpo – utajená země Himálaje“ s promítáním fotografií a videa z cesty Pavly Bičíkové napříč Himálajem. Horní Dolpo je jedno z posledních míst na naší planetě, kde lze ještě poznat skutečný život vysokohorských kmenů, nedotčených ci-

vilizací. Zajímavé vyprávění o vysokých horách, o buddhistické kultuře a o šťastných lidech, kteří jsou přímými potomky Tibeťanů, vás jistě zaujme. Pro obtížnou dostupnost se Dolpo nazývá Bo yul – Utajená země. Rozkládá se převážně v nadmořské výšce 4 až 6 tisíc metrů a žije tu velmi málo lidí. Ti zde žijí odvěkým způsobem života. Od Nepálu je Dolpo odděleno vysokými horskými sedly. Díky tomu je i dnes málo navštěvovanou částí Himálaje a trek přes Horní Dolpo patří k jedněm z nejobtížnějších. Můžete zde však poznat skutečný život nedotčený civilizací.

5. dubna pak nahlédneme s Andreou Kauckou do Sudánu. Další besedy Vás pak čekají ještě na podzim, ale o tom zase jindy.

Potěší nás, když mezi posluchači budete i Vy.

Lucie Hlaváčková

CO NEVÍME O VÁNOCÍCH

Vánoce – svátky pro většinu z nás nejmilejší, spojené se vzpomínkami na dětství, na naše blízké i přátele, s pěknou atmosférou. Tyto svátky, tak jak se ztvárnily do dnešní podoby s jejich symboly a zvyky, jsou ale záležitostí velmi dlouhého vývoje.

Vánoce mají svůj původ ještě v pohanské době, kdy byli lidé těsně spjati s přírodou a uctívali Slunce jako životodárnou sílu. Slavilo se probuzení Slunce na jaře, uctívala se největší síla Slunce v létě a významný svátek byl také v zimě, kdy Slunce pozbylo svoji sílu, ale lidé věřili v jeho znovuzrození. To bylo v období zimního slunovratu kolem 21. prosince, kdy se začíná prodlužovat den, přibývá světla a tepla a narozené Slunce sílu opět získává.

Křesťanská církev se nejdříve snažila původní pohanské zvyky zrušit, ale protože byly mezi lidmi dlouhodobě zakořeněné, nesetkala se tato snaha s pochopením. Křesťané se tedy rozhodli využít oblibu období zimního slunovratu mezi lidmi pro šíření své víry a filozofie a oslavy narození Ježíše Krista a vánočních svátků soustředili právě sem. Vánoce byly křesťanskou církví uznány jako církevní svátky ve čtvrtém století našeho letopočtu. Staly se součástí kultury všech křesťanských národů a přibližně od 16. století se slaví v takové podobě, jak je prožíváme v současnosti.

Původ českého slova Vánoce je podle historických pramenů v staroněmeckém výrazu „*den wihem Nachten*“, který ve volném překladu znamená posvátné noci nebo svaté noci. Pojmenování Vánoc tedy vzniklo v dávné době před křesťanstvím a označovaly se tak dny a noci, spojené se slunovratem. Postupně se původní výraz změnil na *Weihsnachten* a v českém jazyce na Vánoce.

Vánoce se slavily jako svátek domácího štěstí a společenství. Zprávy ze 17. století popisují, že se na Vánoce pekly v českých zemích nejen vánočky,

ale i různé další pečivo. Koláče a buchty se dávaly jako koleda hlavně kněžím a učitelům, nebo je jako výslužku na sv. Štěpána a na Nový rok dostala chasa.

Středem vánočních zvyků byl kostel, kde byl vystaven betlém s jesličkami a probíhala štědrovečerní mše. V kostelích se také hrály církevní vánoční hry. Během 17. století v těchto liturgických hrách účinkovali především žáci, kteří je však občas prokládali scénkami, kvůli kterým byli následně z kostelů vyhoštěni. Podle některých zdrojů tak vznikla tradice, kdy žáci chodili na Vánoce hrát dům od domu, koledovat.

Oblíbenými vánočními jídly byly kuba (také hubník), lívance nebo švestkové knedlíky. Kroniky se zmiňují i o podávání čočky nebo hrachu, což bylo dáno od středověku obvyklou pověrou, že pojídání čočky o Vánocích má vliv na bohatství. Jako pochoutka i na ozdobu byly používány perníky. Perníkové těsto kuchařky před pečením vtlačovaly do dřevěných formiček různých tvarů. V průběhu doby se k nám z Rakouska dostal na vánoční stůl i kapr, který se stal oblíbeným vánočním zvykem.

V 19. století byly zřejmě nejoblíbenějšími cukrovinkami karamelky, ty byly používány i na ozdobu. Na štědrovečerním stole se objevují běžné druhy vánočního cukroví, ale spíše na stole šlechty a bohatých měšťanů, protože řepného cukru bylo málo a třtinový se musel nákladně dovážet. V tomto století byl poprvé součástí Vánoc také jablkový závin. V běžných domácnostech tak jako vánoční sladkosti tehdy bylo možné vidět levnějším medem slazené ovoce. Tyto pochoutky byly podávány ve tvaru hraček, například postaviček. Mezi jedlé sladké ozdoby patřily pletené vrkoče věncovitého tvaru z kynutého těsta, do něž byly napíchnuty křížaly na špejlich. Ve městech si o Vánocích pochutnávali na medovém vánočním cukroví (tzv. medáky) a zázvorkách, na venkově bylo možné si pochutnat na škvarovém cukroví.

Vánoční dům byl uklizený a vyzdobený. Na ozdobu bylo používáno chvojí, zelené větve jedle nebo borovice. Jako ozdoby byly použity klasy a makovice, slaměné ozdoby, sušené ovoce, ořechy, bukvice, sušené houby, perníky a papírové ozdoby.

Na počátku 19. století se začalo šířit používání vánočního stromčku jako ozdoby i v českých zemích. První stromček v Česku postavil a ozdobil v roce 1812 pro své přátele ve svém libeňském záměčku režisér pražského Stavovského divadla Jan Karel Leibich, jenž byl původem z Bavorska, odkud se k nám tak tato krásná tradice dostala.

Přesný důvod použití jehličnatého stromu jako vánočního symbolu není přesně znám. Snad je to proto, že strom spojuje všechny tři části křesťanského světa. Svými kořeny zasahuje do země (Peklo), kmen symbolizuje materiální svět (Očistec) a větve sahají do nebe (Nebesa). Jehličnany jsou věčně zelené, tedy představují symbol věčného života. Zdobení stromčku záviselo na krajských zvyklostech a na sociálním postavení dané rodiny.

Na výrobu ozdob se používaly pouze přírodní materiály v podobě ořechových skořápek, zrní, kukuřice, koření, sláma, kukuřičné listy a ústřížky textilu. Na strom se zavěšovala jablíčka, v mouce obalené ořechy a šišky, z papíru se vyráběly hvězdy, řetězy a různé květy. Na stromek se věšelo také různé vánoční cukroví, pečivo, perníčky, figurky a preclíčky, barvený cukr, křížaly. Všechny ozdůbky se pověsily na tenkou červenou stužku. Skleněné koule se objevily až koncem 19. století jako výrobky českých sklářů. Výhradně českou vánoční ozdobou jsou čokoládové figurky. Ozdobený stromček se svíčkami je běžný až od poloviny 19. století. Rozsvěcení vánočního stromu připomíná pohanskou oslavu návratu Slunce (slunovrat), křesťanská filozofie však hovoří o světle, teple a lásce v našich srdcích.

Časem příprav na Vánoce je advent, je také začátkem liturgického roku. Vyjadřuje očekávání slavnosti narození Ježíše Krista a jeho příchodu na konci času adventního. Advent začíná na 1. neděli adventní, tedy neděli mezi 27. listopadem a 3. prosincem. Konec adventu pak představuje západ slunce Štědrého večera. V současnosti jsou rozšířená označení jednotlivých adventních nedělí jako železná, bronzová, stříbrná a zlatá. Toto označení však s historií liturgických (křesťanských) Vánoc nemá vůbec nic společného, a tak je možné tato pojmenování označit jako novodobou historii „moderních Vánoc“. Jde pouze o komerční pojmenování, je to zakořeněná obchodní kampaň, kterou jsme přijali za svoji historii.

V současné době vnímají lidé Vánoce spíše jako dny klidu, pohody a spokojenosti, základními symboly jsou ozdobený vánoční stromček, dárky, cukroví, na Štědrý den k večeři nechybí rybí polévka, smažený kapr a bramborový salát... Na dárky se těší především děti, kterým je u nás nadělí pod stromček malý Ježíšek. Ale není to tak všude – v Americe je to známý Santa Claus, v Anglii dává dárky do punčochy Father Christmas, ve Francii nosí dárky komínem Pere Noël, v Německu na severu dědeček Weinachtsmann, na jihu chlapeček Christkind, v Rusku přiveze dárky na saních Děda Mráz, v Itálii Babbo Natale, chlapík podobný našemu Mikuláši, ve Finsku chlapík Joulupukki se svým sobem. V některých zemích si děti rozbalí dárky až ráno po Štědrém dnu, někde až po Novém roce. Vracíme se také k mnoha vánočním tradicím či zvykům – vyrábíme adventní věnce, zapalujeme voňavé svíčky a františky, odléváme cín, pouštíme po vodě ořechové skořápky, zpíváme vánoční koledy...

Vánoční svátky se ale také staly zajímavou komerční příležitostí pro výrobce mnoha druhů zboží a potravin, a samozřejmě i pro obchodníky. Přes neustálá varování před stresem, drahými a zbytečnými dárky nebo přejídáním se každý rok tržby výrobců a obchodníků zvyšují. Tento trend bude pravděpodobně ještě nějakou dobu pokračovat. Podle názoru různých odborníků je to dáno zjednodušenou představou, že

v uspěchaném současném světě je potřeba alespoň jednou za rok zapomenout na všechny starosti a vynahradiť sobě i svým blízkým nějakým způsobem nedostatek času a pozornosti – a právě Vánoce se považují za nejlepší příležitost.

Snažme se tedy oprostít od nervozity a spěchu a ponořit se do atmosféry adventu a Vánoc, vychutnat si blízkost milovaných lidí. Přeji Vám, vážení přátelé, i když se nyní zdá, že svět kolem nás se rozvrací, abyste prožili letošní Vánoce v klidu a pohodě.

Mgr. Jitka Šedivá

VÝZNAM VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

Pro křesťany na celém světě jsou Vánoce stejně jako Velikonoce velmi významným svátkem. Znamenají pro ně den narození Ježíše Krista a začátek jeho putování a šíření evangelia. Ani věřícím se ale nedokážou zcela vyhnout současné podobě Vánoc, která se celkem přirozeně stala více komerční než duchovní.

Pravoslavná církev slaví Vánoce v jiném období, než většina obyvatel světa, ale ani to už v současnosti není pravidlem – například v Bulharsku nebo Řecku se i pravoslavní věřící přiklánějí k období od 24. prosince. V každém případě jsou ale Vánoce po Velikonocích nejvýznamnějším svátkem pravoslavné církve. Začínají 28. listopadu půstem, který končí až po 40 dnech velkou bohoslužbou, hlavními dny svátků jsou 6. a 7. leden. Pravoslavné Vánoce končí 19. ledna a další velkou událostí je svátek Kristova křtu.

Židovské svátky Chanuka se slaví osm dní, jejich začátek se každý rok mění podle židovského kalendáře, ale vždy připadá na naše vánoční období. Podle Židů ale Chanuka nemá právě mimo roční období a toho, že židovské děti dostávají malé dárky, s Vánocemi nic společného. Chanuka je pro Židy významná především tím, že své náboženství otevřeně prezentují ostatnímu světu, protože většina ostatních židovských svátků je uzavřená především pro jejich společenství.

Pro ateisty mají Vánoce jiný než církevní význam. Do popředí přicházejí snahy o pospolitost rodiny, štěstí a spokojenost. Přesto přežívají mnohé staré zvyky, jako jsou koledy, lití olova, házení střevice. Mnozí si neumí představit Vánoce bez pečení cukroví či perníčků, bez kapra, o dárkách nemluvě. Stále sílící komercializace Vánoc však všechnu tuto romantiku postupně potlačuje.

Vánoce – a není důležité, jestli je slaví ateisté, křesťané, pravoslavní věřící nebo židé – by měly být pro všechny lidi na celém světě svátky klidu, pohody a radosti. Jen v takové podobě mají svůj význam a je jen na nás, zda si je takové uděláme.

Zdroj: Internet

Mgr. Jitka Šedivá

MÍSTNÍ SPOLKY

NĚKOLIK SLOV O ČINNOSTI SDH LIBÁŇ OD LÉTA DO PODZIMU

Členové sboru pomáhali při přípravě Hvězdné noci na náměstí v Libáni. Stavěli a následně bourali pódium pro účinkující, provozovali stánek s občerstvením, obsluhovali jednu z pokladen a pomáhali při úklidu náměstí po akci.

Soutěžní družstva se účastnila na Kozodírském výstřiku, na Brodeckém kláně a muži také soutěžili o pohár starosty okresu. V neděli 6. září náš sbor pořádal již

7. ročník dětské soutěže o putovní pohár SDH Libáň. Díky dobré spolupráci s SDH Kozodírky jsme mohli tuto soutěž uskutečnit na jejich louce. V sobotu při

přípravě této soutěže bylo krásné letní počasí, a tak jsme se všichni těšili

na hojnou účast dětských závodníků. Nedělní ráno nás ale všechny překvapilo zataženou oblohou a poklesem teploty o deset stupňů. Navzdory tomuto

počasí se naši soutěže zúčastnilo pět družstev starších a pět družstev mladších dětí. Soutěžilo se v netradiční štafetě, útoku a v přetahování lanem. Při vyhlásování výsledků soutěže již vydatně pršelo, ale děti byly spokojené s poháry, medailemi i sladkostmi, které jsme pro ně připravili díky dotaci Města Libáň a sponzorským darům.

Z další činnosti chci také zmínit zájezd, který jsme uspořádali jako odměnu dětem za jejich snahu při reprezentaci našeho sboru. V sobotu 19. září jsme jeli na dvoudenní zájezd na Vysočinu s návštěvou výstavy požární ochrany v Příbyslavi, navštívili jsme strašidelný zámek Draxmoru, stavili jsme se na prohlídce pohádkové vesničky v Dolní Rožínce. Odpoledne jsme zakončili prohlídkou modelového kolejiště ve Žďáru nad Sázavou a ubytováním a večeří v Novém Městě na Moravě. V neděli po snídani jsme odjeli na prohlídku hradu Pernštejn a do zábavního areálu Šiklův Mlýn. Dětem i dospělým se tento zájezd velice líbil. Všichni si odnesli zážitky z krásného prostředí Vysočiny.

Dále chci zmínit také práci členů výjezdové jednotky, kteří provedli opravu, nové oplechování a nátěr vozu AVIA 30. Za tuto práci jim patří

velké poděkování, neboť toto vozidlo je připraveno zastoupit Liazku, která je na opravě. Za posledních šest měsíců naše jednotka vyjízďela patnáctkrát, a to k požárům budov, osobních automobilů, odstranění spadlých stromů přes komunikaci a také hasila pole s obilím i strniště. Díky včasným výjezdům byly uchráněny nemalé hodnoty.

Z kulturní činnosti nás čeká ještě tradiční Štěpánská zábava, na kterou jste srdečně všichni zváni. Na závěr chci ještě zmínit naši výroční valnou hromadu, kterou máme naplánovanou na 2. ledna 2016, na které zhodnotíme svoji činnost za rok 2015.

S přáním hezkého a klidného prožití svátků vánočních, hodně zdraví, úspěchů a štěstí v novém roce

za SDH Libáň, Naďa Hakenová, jednatelka

VČELAŘI

Základní organizace Českého svazu včelařů v Libáni sdružuje čtyřicet včelařů chovajících pět set třicet dva včelstev a čtyři členy bez včel. V poslední době zájem o včelaření mírně roste, a tak i libáňský spolek se rozrostl o několik nových členů a stávající včelaři rozšířili počty svých včelstev. Vzdělávací činnost spolku začala v lednu okresní včelařskou přednáškou v Mlázovicích Ing. Titěry, pracovníka Výzkumného ústavu včelařského

v Dolu u Prahy o racionalizaci chovu včel. Následovala v únoru výroční členská schůze, kde si včelaři zvolili vedení spolku na dalších pět let. Na jaře se včelaři věnovali svým úlům a další společnou akcí byl v květnu okresní včelařský den v Židovicích. Tady se sejdou včelaři a diskutují již o prvních medných výnosech, zkušenostech se včelami, mohou si nakoupit včelařské potřeby nebo si poslechnout přednášku přítele Vrzáně z Chlumce nad Cidlinou o ošetřování včelstev během roku. V polovině června byl uspořádán zájezd na kurz chovu matek k Ing. Ducháčovi do Nového Města nad Metují. Odpoledne jsme ještě navštívili včelnici přítele Zeleného v Přibyslavi nad Metují, který chová přes tři sta produkčních včelstev. Odtud si jistě každý účastník odnesl nějaký nový poznatek. V srpnu, po medobraní, začalo přeléčení včelstev proti varroáze. V listopadu byla po členské schůzi v Bystřici uspořádána tradiční přednáška i pro širší včelařskou veřejnost, tentokrát přítele Moravce z Liberce o včelaření v nízkonástavkových úlech. V prosinci ještě proběhlo poslední přeléčení včelstev. V lednu se bude odebírat z úlů a měl by se zjišťovat spad roztočů. Podle výsledků rozboru se bude odvíjet ošetřování včelstev v nadcházejícím roce.

Jiří Straka

STALO SE...

1740 – před 275 lety

V tomto roce měla Libáň již 111 domů.

1760 – před 255 lety

Toho roku František Jindřich Šlik při prohlášení o neplatnosti jedné kupní smlouvy dokládá, že on jediný je dědičným vlastníkem všech gruntů a může hospodáře podle své vůle odstranit nebo vyměnit. Bez povolení vrchnosti nesměl hospodář dáti syna na studie, dceru do služby, uzavřít sňatek, vypůjčit si peníze atd. Za každé svolení musel zaplatit určitou dávku vrchnosti. Vrchnost měla i právo „první noci“. Tato poddanost byla zrušena patentem Josefa II. z 1. listopadu 1781.

1845 – před 170 lety

„Smutná“ ulice, která se podobala spíše úvozu a při deštích nebyla vůbec průchodná, byla v tomto roce rozšířena a vydlážděna.

1850 – před 165 lety

„V tomto roce podala Libáň návrh na sloučení obcí Libáně, Kozadírku, Psiníc, Křešic, Nových Dvorů, Zlivi, Oudernic, Oudernické Lhoty, Ounětic, Bystřice, Řmenína, Važic, Dolů, Sedlišť, Staré, Lična a Záhub. Návrh byl zamítnut.“

1880 – před 135 lety

V tomto roce měla Libáň včetně Kozodírek 276 obytných domů a 1812 obyvatel.

1910 – před 105 lety

Na nově zřízeném hřbitově ve Psinické ulici byl jako první pohřben 23. prosince pan Antonín Emler.

1925 – před 90 lety

Libáň provedla stavbu vodovodu z tzv. „Bukovinského“ pramene. Dosud byla vedena voda pro Libáň z „Hor“.

1950 – před 65 lety

V Libáni byl zřízen Sdružený komunální podnik.

1960 – před 55 lety

Do provozu byl dán první hangár obilních skladů.

1975 – před 40 lety

Továrnou mlýnských strojů Pardubice bylo v Libáni vybudováno experimentální silo.

1985 – před 30 lety

Z důvodu přípravy výstavby zdravotního střediska byla pošta přemístěna do budovy č. p. 32 (dnešní řeznictví). Zde byla až do roku 1999, kdy byla přemístěna do nových prostor v SOD.

z archivu Josefa Stránského

SPORT

FOTBAL

Dobrý den, vážení čtenáři, v krátkosti bych vás rád seznámil o dění ve fotbalovém klubu TJ Sokol Libáň. Podzimní část soutěžního ročníku 2015/2016 je za námi.

V I.B třídě se naše mužstvo nakonec umístilo na posledním 8. místě se ziskem sedmnácti bodů, postupová čtyřka unikla o pět bodů. Ukázalo se, že soutěž je velmi vyrovnaná a rozhodují maličkosti. Začátek podzimní soutěže se jevil velmi dobře, konec bohužel již tolik ne. Po skončení prázdnin a dovolených se tréninková morálka zhoršila, výkony měly sestupnou tendenci, někdy chybělo i trochu štěstí, ale nejvíce mě mrzí značná nedisciplinovanost v závěru podzimní části, kdy se řada hráčů dostala mimo hru díky vyloučením a oslabila tím družstvo. Béčko v okresní soutěži okupuje po polovině sezony 9. místo se ziskem jedenácti bodů. Pro jarní část nám nezbývá nic jiného než zmobilizovat síly, řádně se zapojit do zimní přípravy a udělat vše pro záchranu v I.B třídě. Nečeká nás nic jednoduchého vzhledem k reorganizaci soutěže, návrat k původním dvou skupinám I.B tříd bude mít za následek pád minimálně osmi družstev do okresních přeborů.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem věrným fanouškům, hráčům, rodičům a všem, kteří se zapojují do dění kolem fotbalu v Libáni. Dále děkuji Městu Libáň a Technickým službám města Libáň za přízeň a vstřícnost v roce 2015 a všem Vám přeji veselé Vánoce a hodně úspěchů v nadcházejícím roce 2016.

Jan Smetana, předseda TJ Sokol Libáň

HC LIBÁŇ

V letní pauze jsme vydatně posílili. Do našich řad nyní patří tři bývalí hráči HC Jičín. Tak jsme se zařadili mezi favority okresní soutěže jičínské hokejové ligy.

Libáň – Gema 15:3

Libáň – Vapos 7:6

Libáň – Divá Bára 8:2

Libáň – Hořice 8:4

Libáň – Holín 3:3

Sezona je rozjetá parádně.
Děkujeme našim fanouškům.

Antonín Hurcík

SOUSTŘEDĚNÍ TÝMU ŽÁKŮ TJ SOKOL LIBÁŇ

Dobrý den, letos nebudu psát o tabulce, ale o našem soustředění v Černém Dole v hotelu Aurum. Odjízďeli jsme 29. října z náměstí v Libáni auty do Jičína, odkud jsme pokračovali autobusem do Vrchlabí a z Vrchlabí do Černého Dolu. Po příjezdu jsme se zabydleli a šli na oběd, po obědě jsme si hodinu odpočinuli a pak jsme se šli projít po Černém Dole a jeho okolí. Zjišťovali jsme, kde je hřiště na trénování apod. Po návratu jsme měli chvíli volnou zábavu a pak jsme šli na hřiště zahrát si fotbal. Po večeri jsme si zaplavali v bazénu a zcvičili v posilovně. Po návratu jsme měli volnou zábavu a pak večerku ve 22 hodin.

Druhý den jsme po snídani, kde byl švédský stůl, šli na túru směrem na

Tetřeví boudy. Největší radost nastala po návratu z výletu, když jsme šli rovnou na oběd. Po obědě jsme měli pár hodin volna, pak jsme šli znovu na hřiště zahrát si fotbal, pak na večeri a opět do posilovny a do bazénu.

Třetí den jsme vyrazili do Jánských Lázní, kde měl největší úspěch krámkem, ve kterém si kluci kupovali hlavně lázeňské oplatky. Potom následoval oběd a cesta do místního obchodu, ve kterém jsme neodolali sladkostem a pití. Po večeri opět posilovna a bazén. Večer si už někdo chystal věci na odjezd, aby ráno mohl v klidu odpočívat, někdo opět dělal blbosti.

Čtvrtý a taky poslední den jsme hned po snídani balili věci domů. Dopoledne za námi přijel pan Tábořský, který odvezl zavazadla do Libáně, a my jsme šli na autobus. Opět jsme přestupovali ve Vrchlabí do autobusu, který byl nehorázně plný, takže cesta do Jičína utíkala pomalu. V Jičíně už čekalo pár rodičů, kteří všechny rozvezli do Libáně nebo Dětenic. Letošní soustředění překonalo to minulé a věřím, že se tam všem líbilo.

Ondřej Miech, žák 9.A